בס"ד

העלון טעון גניזה
עלון מס' 560
שבת פר' "כי תישא"
שנת תשפ"א

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יוסף בן רבקה ז"ל
שושנה בת אסתר ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יורם בן אסתר ז"ל
בקי אליסיה בת מטילדה ז"ל

לרפואה שלמה
שלמה בן ויקטוריה
אולגה זימבול בת אמילי

תפארת ינוז

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינוז חורי זצוק"ל, זיע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינוז" 03-6182992

מטעמים לשולחן

ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת. ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי (לב, לב-לג)

מה המקור להצעתו של משה רבנו למחות את שמו מן הספר מחמת עון העם? וכיצד סבר משה, שעל ידי כך יעלה בידו להציל את העם מן העונש של עוונם החמור? בספר "בית יצחק" מובא לצורך באור הענין המשל הבא בשם רבי יצחק מוולוג'ין: ראש עיר אחת טפח ושכלל את עירו ודאג לכל מחסורה. בעיר זו היתה קהילה יהודית נכבדה שזכתה ליחס אוהד מצד ראש העיר, ומאחר שידע כי הצלחתם של היהודים לנהל חיי קהילה מסודרים תשפיע לטובה על צביונה של העיר כולה, פנה ראש העיר לראש הקהל והציע לו למנות רב בעל שעור קומה שינהיג את הקהילה ביד רמה. לאחר חפושים מאומצים נמצא רב מפורסם שמלבד גדלותו בתורה נודע בשיעור קומתו ובכושר הנהגתו, אך בטרם הציעו לו את המשרה הרמה באו ראשי הקהל אל ראש העיר והודיעוהו כי משכורתו של רב נכבד שכזה גבוהה מאד. ראש העיר הנלהב, אשר תלה במנוי הזה תקוות גדולות-נאות להקצות עבורו כל תשלום שיושת עליו. ביום ההכתרה לבשה העיר חג. בקבלת הפנים לרב החדש השתתפו כל נכבדי העיר ותושביה. תמו הטקסים והחגיגות והרב נכנס לתפקידו. מאותו יום ואילך השתנו פניה של הקהילה היהודית לבלי הכר- הרב ניהל ביד רמה את כל עניני הקהילה, השכין שלום בין איש לרעהו והנהיג את חיי היהודים על מי מנוחות. מצבה האיתן של הקהילה היהודית השפיע לטובה על דמותה וצביונה של העיר, לשביעות רצונו של ראש העיר. ראש עיר זה היה בעל תחביבים נוספים...בין השאר היו לו שני סוסים הדורים, אותם טיפח באורוה שבחצר ביתו. סוסים אלו היו אהבתו הגדולה ומרכז עולמו, כשמדי יום היה מקדיש שעות ארוכות לטיפוחם להאכלתם מתוך דאגה לכל צרכיהם. והנה, באחד הימים, כשבא להוציאם לטיול היומי, חשכו עיניו: שער האורוה נפרץ והסוסים אינם! בבת אחת חרב עולמו של ראש העיר. מכאן ואילך הקדיש את כל זמנו לגלוי הגנבים. לאחר מאמצים רבים הצליחו שוטרי העיר לשים את ידיהם על הגנבים, אשר לתדהמת הקהילה היהודית התברר כי נמנו על בני הקהילה. כשנודע הדבר התכנסו כל היהודים בבתיהם מחשש שיבולע להם. ידוע ידעו שפגיעה בציפור נפשו של ראש העיר לא תסלח, וכי הוא עתיד לכלות בהם את זעמו. ראשי הקהל נאספו בסתר בראשות הרב, לטכס עצה כדי למנוע את רוע הגזרה, ולפתע קם הרב ממקומו והודיע לנאספים:"אני אלך אל ראש העיר ליצג את היהודים!". לבש הרב את מלבושו הרבני ההדור והתיצב בפני ראש העיר. למרות זעמו הרב על היהודים קבל אותו ראש העיר בכבוד רב. "לא באתי להתנצל", אמר הרב, " המעשה הוא חמור מאין כמוהו, ואין בפי מילים שיוכלו להמעיט מחומרתו. באתי רק להודיע לכבודו כי בעקבות הנסיבות אינני יכול להמשיך לשאת במשרתי יום אחד נוסף! אני מודיע בזאת על התפטרותי מתפקידי כרב העיר, ובדעתי לעזוב את העיר לאלתר!". כששמע ראש העיר את הדברים, ניסה להניא את הרב מכוונתו לפרוש מתפקידו ולעזוב את העיר."אנא, השאר בתפקידך ואל תעזוב את העיר! אני מבטיחך כי אעניש רק את הגנבים עצמם, ואילו שאר יהודי העיר שלא חטאו, לא יאונה להם כל רע! אנא, השאר עמנו!". הקב"ה דאג לכל צרכי עם ישראל וספק להם את כל הנדרש להם בחסד וברחמים- סים רבי יצחק מוולוג'ין, אך עם ישראל כפרו בטובתו של מקום וחטאו בעגל. כעת חשש העם כולו מן העונש הצפוי להם על עוון חמור זה. מה עשה משה רבינו? בא אל עם ישראל ואמר להם (לב, ל): "אתם חטאתם חטאה גדולה ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם". הלך לפני הקב"ה ואמר לו (שם,לא) "אנא, חטא העם הזה חטאה גדולה", ולאחר שהודה בחומרת העוון, הוסיף ואמר (שם, לב):" ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת". על כך השיב הקב"ה:"מי אשר חטא לי אמחנו מספרי, ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך", ודבריו התקבלו!

ומתוק האור

זמני שבת
פרשת "כי תישא"

	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
ירושלים	4.24	5.05	6.17	6.59
תל אביב	4.26	5.22	6.19	6.55
חיפה	4.25	5.10	6.18	6.54
באר שבע	4.26	5.22	6.19	6.56

הפטרה: "ויהי דבר ד'"

ההלכה השבועית

הלכות שבת
הלכות בורר

א. ההיתר בברירת אוכל מתוך פסולת, שצריך להיות לאלתר, הכוונה היא שיהיה סמוך לסעודה ממש. ואם בני הבית מרובים וצריכים זמן ניכר לברירת מאכלם, יכולים להקל לברור תוך חצי שעה קודם הסעודה. אבל אם היא אכילה מועטת יברור סמוך ממש לסעודה, דקות אחדות לפני כן, ולא קודם. ב. מותר לברור אוכל מתוך פסולת ולהגישו מיד, לפני אורחים שבביתו, לשם אכילה לאלתר, אף אל פי שאינו אוכל עמהם. ג. מי שזימן אורחים לביתו, לשבת חתן וכיו"ב, לא יברור לאורחים אוכל מתוך פסולת אלא כשיעור שיאכלו לאלתר. ד. מי שיש לפניו אוכל ופסולת ורוצה לברור הפסולת כדי לתת לבהמתו שתאכל לאלתר, כיון שהוא כעת חפץ בפסולת, נחשב כבורר אוכל מתוך פסולת ומותר. ויש אומרים שצריך לברור כן בצינעא, משום מראית העין. אולם אנו אין לנו להוסיף גזירות מדעתנו אחר חתימת הש"ס, ורשאי לברור כדרכו.

חזון עובדיה

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל?
שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinon.org או הכנסו ל - www.hasdeyinon.org

סיפור השבוע

פרק א'- הנה יום פורים חלף הלך לו, אלא שעלינו להפנים כל עוד מהלכים אנו עדי-ארץ, כי פורים נחגג כל יום, בעיקר למטיבי ראות. 'בכל יום?' ישאלו השואלים, 'כן, בכל יום' ישיבו המשיבים, ואחד מהם הוא ללא ספק ר' אברש'ה פנינגשטיין סוכן הביטוח החרוץ של חברת "חיים ארוכים בע"מ", אשר ידיו רב לו בחוזי ביטוח לא רעים בכלל, שבין חברות קבלניות לשיפוצים, לבין לקוחות מרוצים... פחות או יותר. אנחנו – עם כל הכבוד להשכלתנו הביטוחית – לא ניכנס לפרטים מקצועיים, רק נציין כאן במריחת מכחול, כי פנינגשטיין הוא סוכן ביטוח מוצלח, שכאשר ישנו עימות בין השיפוצניק ללקוח, יש במוחו נוסחת קסם שמוציאה שני צדדים מרוצים. הכיצד? שאלה טובה, על קצה המזלג נשיב בשתי מילים "מעגלים פינות". נו טוב, שלא תחשבו חלילה וחס שפנינגשטיין מרמה, או מסלף, הס מלהזכיר, אלא שבמסגרת החוקים והתקנות הוא נותן לכולם מרווח נשימה, כולל לחברת הביטוח שלו, שתזכו לחיים ארוכים. נו, אז מה הסיפור? הנה הסיפור. בוקר חורפי אחד חזר מיודענו מתפילת שחרית, הכין בסיוע רעיתו סנדויצ'ים לששת עולליו, וזרזם להתלבש כדי להגיע בזמן למוסדות החינוך. בדיוק ב – 7.45 דפיקה בדלת. אברש'ה פותח את הדלת והנה לפניו ארבעה שוטרים כחולי מדים וחמורי סבר, תוקעים בו מבט מזרה אימה. אברש'ה היה בטוח שהם מחפשים את הגנב השכונתי הנודע פיינוש ריקרדו, שנמלט לא מכבר מתא המעצר. "אדון פנינגשטיין?" שאל הגבוה מבין השוטרים."כן, מה אוכל לעזור לכם?" נרעד סוכן הביטוח."יש לנו כאן צו-חיפוש, ואחרי שנבצע חיפוש אתה נוסע איתנו לחדר החקירות" קבע השמנמן מבין הרביעיה. "מה עשיתי?" התעניין פנינגשטיין שחש כי פעימות לבו דוהרות לו בחזה כמו מעבורת חלל שאיבדה כיוון. הם לא השיבו לו. נכנסו פנימה, והתחילו לחטט. החרימו את המחשב האישי שלו, פתחו מגירות והוציאו קלסרים ומסמכים, שלפו – בין לבין – מכיסו את הפלאפון האישי שלו. הבית נכנס ללחץ טבעי, הקטנים בכו, הגדולים נתחבו לאחד החדרים ושידרו פחד. אחרי 20 דקות נלקח גיבור סיפורנו לניידת, אזוק בידו השמאלית לידו הימנית של השוטר הרוסי, בעוד העזר שכנגדו מוחה דמעות של דאגה ולוחשת "אברש'ה, אני כל כך דואגת לך... מה הוא עשה ריבונו של עולם?"

פרק ב'- הוא הוכנס לחדר החקירות הצונן שתקרתו גבוהה וחלונותיו קעורים וכהים. ארבעת השוטרים לא היו אלא ארבעה חוקרים מיומנים, שבאו להוציא ממנו מידע מפליל שהגיע אליהם. על-ידי מי? לא ברור. פנינגשטיין העביר במוחו כל מיני חוזים, הסכמים, ועבודות שעשה, כדי לנחש במה מדובר, אך לשווא. לשיטתו הוא צח כשלג, עד כמה ששלג יכול להיות צח. החוקר הקשוח הניח לפניו מסמך ושאל "פנינגשטיין אתה זוכר למי הועבר הכסף?" "אינני זוכר מילמל גיבורנו, "זה היה לפני שש שנים, אין לי כרגע שום פרטים על העיסקה"."שקרן! אתה שקרן!" צעק הקשוח. "יש לך מה להסתיר, קיבלת שוחד יפה לכיס, ולכן שכחת! אני מכיר טיפוסים שועליים כמוך". שלושת החוקרים–שוטרים פינו את המקום, ואברש'ה נותר מול הקשוח, ששידר רעות-לב וחוסר התחשבות משווע. "אני מבקש כוס מים" התחנן הסוכן הרועד. "שום כוס מים!" צווח החוקר. "באת פה להיחקר, לא לבילוי. פה לא מסעדה. ועכשיו תגיד לי מה קיבלת תמורת אישור השומה הזו?". "אפילו לא פרוטה אחת" רעד אברש'ה. "רמאי מארץ הרמאים!" השתולל החוקר הרע, פתח את הדלת וטרקה בקול רעש גדול, כמעט נפלו השיניים לאברש'ה, שהרגיש שהוא עוד רגע מתעלף. הדלת נפתחה, והשמנמן נכנס, ועל פניו חיוך מתוק ושובה לב. זה החוקר הטוב. "תרגע אברש'ה, אל תשים לב למשוגע הזה, הוא כל הזמן צורח. אני מאמין לך לכל מילה, רק תן לי הסבר מניח את הדעת למה אישרת את השומה? "כי זו שומה מדוייקת, זה מה שמגיע ללקוח", הסביר הסוכן, שנרגע קצת מהחיוך הנעים של החוקר הנורמלי. "בסדר, אני מאמין לך ואני רושם זאת בפרוטוקול"... אחרי כמה שאלות נינוחות יצא החוקר הטוב, וננכס החוקר המבולבל, הלה החזיק בידיו שני קלסרים ופתח אותם "אברש'ה, עיין רגע במסמך הזה... לא לא... הנה כאן יש מסמך שמאשר העברה בנקאית... לא לא... תסביר לי למה הבנק סירב ללקוח ההוא...". החוקר המבולבל בילבל לחלוטין את אברש'ה פנינגשטיין, והנחקר פלט חצאי תשובות, רבעי הסברים, ושני שליש שטויות. המבולבל יצא עם הקלסרים, והותיר כמה מסמכים על השולחן. כעבור שתי דקות נכנס החוקר הידידותי. "אברש'ה, החברים שלך מחברת הביטוח רוצים להלביש עליך תיק. קלטתי את זה יומיים אחרי שהוגשה התלונה, אני לא אתן להם לחסל אותך, אתה איש ישר". אמר החוקר. "מילה שלי אני מוציא אותך מפה נקי". "תודה, תודה.. אתה ממש מרגיע אותי" מלמל אברש'ה. "מה לי ולחשדות של שוחד...". החוקר הידידותי הוציא מן הארון בקבוק מים ומזג לו "שתה אחי, אני למדתי עם אחיך מנחם בישיבה קטנה... אחיך יצא תלמיד חכם, ואני יצאתי לתרבות רעה, שוטר חוקר". בין השניים התפתחה שיחה ידידותית נעימה... במהלכה חש אברש'ה הקלה עצומה. אחרי חצי שעה יצא החברי, ונכנס הרע. "נו, אז אתה מודה שגזרת קופון מהשומה השקרית שאישרת?" צווח הרע... במשך חמש שעות הם עשו עליו סבב, זה יוצא וההוא בא. מן האחד הוא רועד, מהשני הוא פוחד, בשלישי הוא חושד, והרביעי כמו אח. "הם משגעים אותי..." הרהר סוכן הביטוח. "הם יוציאו אותי משוגע, וילבישו עלי תיק בעל כורחי". החוקר הרע והמבולבל נכנסו ובידיהם מכשיר הקלטה. "תקשיב", זעף החוקר הרע, "פה אתה נופל". "שלום פנינגשטיין, מדבר מורנו הקבלן"."שלום ידידי"."נו איך מתקדמת התביעה שלי?"."בסדר מורנו, עד סוף שבוע זה יאושר"."יפה, תגיד לי פנינגשטיין, הכנסת גם את הרעפים והמעלית לתביעה הכללית?" "מורנו, זה לא לטלפון". החוקר המבולבל לחץ על מעצור הטייפ. "נתפשת!" שאג הרע. "מה זה לא לטלפון? מה יש לך להסתיר? דבר ברור, אל תתחמק מלהודות, אם תודה רק תרוויח"."נכון, רק תרוויח" נישנש המבולבל וביקש שאברש'ה יחתום לו על מסמך מקופל. "לא חותם?!" נרתע אברש'ה. "לא חותם!" שאג הרע, והמשיך להניע את השיחה המוקלטת, משפט פה, משפט שם, ועצירה. "עכשיו תסביר" זעק הרע. סוכן הביטוח המבוהל לא זכר את השיחה הזו, ובכל פעם מחדש הם הפתיעו אותו בשאלה מחשידה, מתוכה עולה כי הוא מסתיר איזה עוון פלילי. הוא בחר לשתוק ועצם את עיניו. הרע שואג, המבולבל ממלמל, הטוב מייעץ, והידידותי משדר מבטים של "אני אושיע אותך".

פרק ג' - הוא נזכר שבילדותו בכיתה ד' סיפר להם המלמד זכריה רבינוביץ, על תקופת הקנטוניסטים. בהוראת הצאר הרוסי הרשע נשלחו ילדים לצבא ורבים סיימו שם את חייהם מעורטלים מאמונה ויראת שמים. בנו בן העשר של אדמו"ר אחד עלה בגורל, ובטרם עלה על הכרכרה אמר לו אביו "בני, אל תדאג, אין כאן כרכרה. אין כאן מחנה צבאי, אין כאן רובים, אין כאן קצינים. ה-כ-ל זה הקב"ה. אם תחדיר ללבך שהקב"ה מתלבש בדמויות הללו, יהיה לך קל לשמור על צלמך היהודי, ואף יותר מזאת, הקב"ה ישחרר אותך מן הצבא". המלמד רבינוביץ סיפר להם, שבן האדמו"ר קיבל את עצת אביו. "זה לא שער המחנה זה הקב"ה. זה לא קצין הגיוס, זה הקב"ה, זה לא רובה זה הקב"ה" הרהר הילדון. כעבור כמה ימים כשחזרו מאימונים בשדה, הלשינו החיילים הרוסים הצעירים על הילד היהודי, שהוא מרגל והעביר מידע לחייל צרפתי. אחרי משפט שארך דקה מפקד המחנה הורה להרגו והעמיד מולו שורת רובאים. "כסו את עיניו" הורה המפקד והוסיף: "חייל צעיר, תוכל לבקש בקשה אחרונה. ארוחה כשרה, משקה טוב, מוסיקה. אחר-כך הירי... מה בקשתך האחרונה"."שיורידו את הבד מעיניי", ביקש הילד. "אבל זה לא מקובל" שאג המפקד."זו בקשתי האחרונה" הסביר הילד "כל מה שסביבי, אדון מפקד, כולל אתה, זה הקב"ה. היורים והרובים הם הקב"ה, הצבא, הסוסים, הצרפתים, הכל הקב"ה. ואני רוצה להיפרד מן העולם הזה, עם עיניים פקוחות, להזין את עצמי עם הקב"ה, עד נשימתי האחרונה..." בעוד קולו של המלמד רבינוביץ מהדהד באוזניו, פקח פנינגשטיין את עיניו - "שחררו את המטורף הזה", צעק המפקד הרוסי, ושיחרר את בן האדמו"ר לביתו, למה? "כי כאן לא בית משוגעים". ארבעת החוקרים ישבו מולו, ועל פניו של אברש'ה פנינגשטיין נמרח חיוך מאושר בגודל של חדר חקירות. הרע פתח בשאגה נוספת, אבל פנינגשטיין לא שמעה והוסיף לחייך, עד שפרץ בצחוק סוער, לעיניהם הנדהמות. "צריך לבדוק הפלאפון שלו", אמר הרע. "הוא פלאפון כשר.. אין בו מיילים וכתוביות שומכלום" עדכנו אברש'ה הזוהר מאושר, כאילו עלה בגורלו הכרטיס הזוכה."כשר? נבדוק, אתה בטח מסתיר משהו, לאור מצב הרוח הטוב שקפץ עליך" טען המבולבל. אחרי עשר דקות של בדיקות הפלאפון, הניח החוקר הרע את ידו על כתפו של אברש'ה ואמר לו בנועם שיח "פנינגשטיין, הפלאפון שלך כשר, והתיק שלך כשר, ואתה ידידי, הכי הכי כשר. קח את כל הציוד שלך מכאן, וסע הביתה. ניסו להלביש עליך תיק והכל שטויות". כל הדרך חזרה הוא זרח מעונג. היתה זו עבודת השם נפלאה לראות איך הקב"ה מתלבש בארבעה חוקרים, הטוב, הרע, הידידותי והמבולבל. אבל פנינגשטיין לא היה מבולבל, בכלל לא.

באדיבות המחבר- הרב קובי לוי הי"ו

>> ניתן לשלוח סיפורים לרב קובי לוי לפקס: 09-8820166 <<

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

אבא שלי השם ישמור אותו, חולה דיאליזה, הרבה שנים. ואמא שלי השם ישמור אותה, שנים קוראת כל שבת את העלונים "תפארת ינון". לפני חמש שנים, היא התקשרה ל**"חסדי ינון"** לעשות **"פדיון נפש"** לאבא שלי, שאז לא הרגיש כל כך טוב. ואחרי הפדיון, השתבח שמו, התחיל להרגיש טוב ואמא שלי, זרחה ברוך השם. עברו השנים, הכל היה בסדר ואפילו הפסיקו כל מני טיפולים כי לא היה צורך. ופתאום לפני חודשיים שניהם חלו בנגיף. בעיקר אמא שלי, קבלה את זה קשה. עם כל הבאלאגן, הדבר הראשון שעשיתי כשזה נודע לי, נתתי את הכרטיס אשראי ואמרתי לאחותי, שתעשה לשניהם "פדיון נפש". היא מהסיבות שלה, לא הספיקה לתרום. ואמא שלי היתה במצב קשה, היתה זקוקה לפלזמה. אז התקשרתי בעצמי והזמנתי להם מיד פדיון לכל אחד.. למחרת שניהם הרגישו יותר טוב, היא ממש השתפרה. אחרי יומיים השתחררה, כנגד כל התחזיות. היא היתה אמורה להשאר באשפוז עוד שבועיים. אמנם היתה בהתחלה עם חמצן, אבל בן פורת יוסף, מרגישה הרבה יותר טוב, היא בבית, מבשלת, ומתפקדת בבית, ואין לה כלום. בלי אמונה תמימה, אין לנו כלום. רק אמונה. תודה לבורא עולם!

בעילום שם

בעלי היה חולה מאד, עם דלקת ראות דוצדדית, בהתחלה חששו לנגיף, עשיתי לו **"פדיון נפש"** ב**"חסדי ינון"** לפני שבוע, הוא היה במצב קשה. אבל הבדיקות יצאו כולן שליליות. הוא התחיל להרגיש יותר טוב, והיום השתחרר הביתה. אמנם הוא עדיין חלש, אבל מתאושש ומתחזק ברוך השם. שזכוי הרבים יעמוד לזכותו בע"ה...אין על מי להשען אלא על אבינו שבשמים...

בעילום שם

קרובת משפחה, הגיעה לטיפול נמרץ, עם בעיה בלב. שם אמרו לה שצריכה לעבור צינתור. מיד כשנודע לי התקשרתי ל**"חסדי ינון"** והזמנתי לה **"פדיון נפש"** דחוף...,ואכן עשו לה את הפדיון באותו בקר לפני הצינתור. וברוך השם היו לה שלוש סתימות, הצינתור עבר בהצלחה, והיא כבר פקחה עינים, זיהתה אנשים ודברה לעניין...הודו להשם כי טוב...כי לעולם חסדו!

בעילום שם

אח שלי חזר מחו"ל והדביק אותי ואת בני משפחתי בנגיף. אני בעל עסק שאני חייב להיות בו על מנת שיתפקד. נחשב לעסק חיוני גם בהסגרים. בהתחלה חשבתי שאני צריך רק בידוד וזהו ותוך כמה ימים אני אצא. אני אדם בריא ללא מחלות רקע כלשהן ומצאתי את עצמי עם קשיי נשימה, שהלכו והחמירו, חום גבוה, ואז הבנתי שנדבקתי ונאלצתי להתפנות לבית חולים. שם עשו לי בדיקה ויצא שאני חיובי לנגיף. אמי שתחי' שהיא מורגלת לפנות ל**"חסדי ינון"** בכל מני הזדמנויות, מיד התקשרה להזמין **"פדיון נפש"** ב"חסדי ינון", שתהיה בריאה! ואכן למחרת עשו את הפדיון, ובאותו יום שעשו את הפדיון, התחלתי להרגיש יותר טוב, התסמינים פשוט נעלמו. ב"ה ולמחרת כבר שחררו אותי הביתה. וגם הבדיקות יצאו שליליות. חזרתי לעצמי ממש במהרה, ראיתי בחוש את הסיעתא דשמיא, ומיד כשמלאו ימי הבידוד יצאתי בחזרה לעבודתי. אין מילים להודות ...

בעילום שם

אני עובדת כמטפלת בקשישות, ומזה שנה, שלא היה לי עבודה, אז התקשרתי ל**"חסדי ינון"** והזמנתי **"פדיון נפש"** וברוך השם, עדיין אין לי עבודה קבועה אבל קיבלתי עבודה כממלאת מקום, ואני מודה להשם, כל כך, ישתבח שמו לעד... ושבע"ה ימשיך כך...

בעילום שם

מטבע הישועות של הצדיק

המסוגל להגנה
מעין הרע, מזל,
בריאות איתנה,
פרנסה בשפע

לשמירה, ברכה והצלחה

לפרטים בקו הישועות 03-6182992

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 03-6182992

לזכוי הרבים- ניתן לשלוח סיפורי פדיונות לפקס 077-2182992 . נא לציין שם וטל'. הפרטים נשארים במערכת או יפרסמו לפי בקשת השולח

בסיעתא דשמיא יצא לאור ספר

חובות הלבבות
שער הבטחון המתורגם

מאת **רבנו בחיי אבן פקודה** זצ"ל.

בשפה עכשווית וקולחת, מותאם לקורא בן זמננו.
ממרחק של 1000 שנה כתביו של רבינו בחיי
אקטואלים מאי פעם, למתמודדים עם
נסיונות השפע והחומריות של דורנו.

ניתן להשיג "בחסדי ינון" 03-6182992

בהוצאת תכלת

החיזוק השבועי
רגשות הזולת

בשנת תרע"ד ערכו רבני ארץ ישראל בראשות ראש הרבנים רבי יוסף חיים זוננפלד, "מסע תשובה", בכל המושבות החדשות שנוסדו אז בארץ, בכל מקום אליו הגיעו, עשו להם כבוד גדול. נשאו הרבנים דרשות חיזוק והתעוררות לעורר את לב העם. באחד הערבים הגיעו הרבנים לעיר יפו, שם סיימו את "מסע התשובה". הם התכנסו בביתו של הרב אברהם יצחק קוק, לטקס סיום המסע. הרבנית טרחה עבור האורחים החשובים, והגישה בפניהם תה ועוגות להשיב נפשם. בנו של הרב זוננפלד, ניגש לאביו ולחש באוזנו: "אבא, היום אתה בתענית יורצייט, שים לב שלא תשכח!" שמע זאת הרב זוננפלד, ומיהר ללגום מן התה הרותח מספר לגימות קטנות. לאחר מכן הניח את הכוס מידו. בנו המופתע, חשב שאביו לא שמע טוב, אולם אביו רמז לו שזה בסדר, ותמיהתו של הבן גדלה עד מאד! בסיום הטקס, יצא הרב זוננפלד מהבית עם בנו ואמר לו: "בוא ואסביר לך את אשר עשיתי. זכרתי כי שרוי אני בתענית, אבל גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה. הרב קוק והרבנית טרחו מאד במצווה בשביל האורחים, כיצד אוכל לפגוע בהם ולא לטעום ממה שהגישו לשולחן? מכיון שחששתי שייפגעו מכך – התרתי לעצמי ללגום מן התה בעיצומה של התענית, ומיהרתי לעשות זאת בעוד התה רותח, כדי שלא תהיה לי הנאת החך מהשתייה. כמו כן שתיתי פחות משיעור רביעית". רבים הנוהגים לצום ביום פטירת הוריהם, תענית מקובלת ומבורכת, אך רגשות הזולת חשובות יותר. יש פעמים בהן אנו מתעקשים לזכות בעלייה לתורה ביום פטירת יקירנו, מעלה חשובה עד מאד, אולם לוותר לטובת האחר שאף לו יש יום פטירה תגרום ליקירנו נחת רבה יותר. עלינו לחשב את דרכינו בצורה מדוקדקת, לבחון אם מעשינו ייגרמו צער לאחר, פגיעה או נזק. את הדברים הללו יש לבחון בעיקר בבתינו, האם מעשינו יגרמו צער לאישה, לבעל או לילדים. כשאתה מחשב את דרכך ולא דורך אפילו על נמלה החוצה בדרך, אתה לאט לאט משפר את מידת הרחמים שבך, ויחד עם זאת את רגשותיך כלפי האחר. כל המרחם על הבריות – מרחמים עליו מן השמים, וכל שאינו מרחם על הבריות – אין מרחמים עליו מן השמים" (שבת קנו.) ביאר ה"חפץ חיים" (אהבת חסד ח"ב, ג): "כידוע באופן בו האדם מתנהג בעולם הזה הוא מעורר כנגדו תגובה מלמעלה, בשורשים העליונים, של ההנהגה האלוקית, וממילא כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים..." כשתרחם ותתחשב באחרים ירחמו גם עליך מהשמים ויעניקו לך רווח והצלחה בכל דרכך...

רונן קרתא

הפרשה המצויירת
// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" \\

לע"נ נח בן טראקי, יסמינה בת מסעודה, יהושוע בן עזיזה, רחל בת פלילה, יעקב בן רוזה, אמילי בת רוזה, צבי בן אילנה ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 03-6182992. הארות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום ל"חסדי ינון" בכרטיס אשראי בקו הישועות 03-6182992 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440